

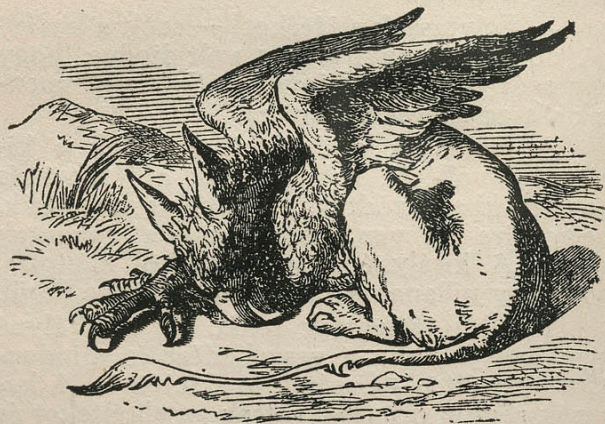
— A hamis teknősbéka az az állat, amiből a hamis teknősbékalevest csinálják.

— Sose láttam és sose hallottam róla.

— Hát akkor gyere, majd elmeséli neked a történetét.

Alisz elmenőben hallotta még, hogy a király halkán így szólt a társasághoz: — Mindnyájatoknak megkegyelmezek.

— Hála Istennek, — gondolta Alisz, mert nagyon szomorú volt, hogy a királyné ennyi kivégzést rendelt el.

Nemsokára egy griffre bukkantak, amelyik a napon feküdt és mélyen aludt. (Ha nem tudjátok, mi az a griff, nézzétek meg a képet!)

— Föl, lusta dög! — kiáltott a királyné. — Vezesd tovább ezt a fiatal hölgyet, aki látni akarja a hamis teknősbékát és hallani akarja a történetét. Nekem vissza kell men-nem, mert egy pár kivégzést rendeltem el.

amelyeknél jelen akarok lenni! — Evvel elment és Aliszt otthagyta a griffel.

Alisz nem volt nagyon elragadtatva ettől a szörnyetegtől, de azért ott maradt, mert azt gondolta, nem érheti itt sem nagyobb veszély, mint a vad királyné mellett.

A griff felült és megdörgölte a szemét. Azután megvárta, amíg a királyné eltűnt és akkor elröhögte magát. — Jó vicc! — mondta félig magának, félig Alisznak.

— Mi a jó vicc?

— Mi? Hát ő. Ez az ő bolondériája. Még eddig soha senkit se végeztek ki. Most pedig gyerünk!

— Mindenki azt mondja itt, hogy gyerünk! — Még soha életemben nem parancsolgattak nekem ennyit! — gondolta Alisz, de azért követte a griffet.

Nem kellett messze menniök, amíg megláták a hamis teknősbékát. Szomorúan és magányosan üldögélt egy sziklapárkányon és amikor közelebb jöttek, Alisz hallotta, hogy úgy sóhajtozik, mintha a szíve hasadna meg. Mindjárt megszánta szegényt és megkérdezte a griffet, hogy mi bántja annyira. A griff majdnem ugyanazt felelte, mint az előbb: — Ez mind az ő bolondériája. Semmi se bántja. Gyerünk!

Mikor fölérték a sziklára, a hamis teknősbéka rájuk nézett, nagy szemei könnyben úsztak és nem szólt semmit.

— Egy fiatal hölgy van itt, — szólt a griff, — és a történetedet akarja hallani.

— El fogom mondani neki, — mondta a hamis teknősbéka mély, hamis hangon. — Ül-jetek le mind a ketten és egy szót se szóljatok, amíg be nem fejeztem az előadást.